

۲۰۱۷/۰۸/۲۵

داکتر مصطفی آریامل

صبر ایوبی و صبر و تحمل ملت افغان

آیا صبر و ریاضت حضرت ایوب چند سال طول کشیده شاید تفته شده نخواهد بود اما مردم و ملت م سکون در افغانستان عزیز چهل سال است که انواع رژیم های بی بند و بار و سفاک راتحمل کرده است.

حضرت ایوب یک فرد بود اما تراژیدی افغان چندین ملیون انسان را در بر گرفته است.

در عصر حضرت ایوب شکنجه با دنده برقی وجود نداشت اما ملت صبور افغان در شکنجه گاه های مجهز با وسائل مخوف و توسط جلاد های نهایت بیرحم تعذیب و خورد و خمیر شده است.

سرگزشت آن انسانهایی که از شکنجه گاه های مثلث خبیث "تره کی، حفیظ و نجیب" مجاهد و طالب زنده برآمده اند موی بر تن استاد میکند.

حدس میزنم که حضرت ایوب و یا اقاربش بروی اجبار مهاجرت و ترک وطن نکرده باشند اما هفت ملیون افغان در بدر و آواره و خاک بسر شد.

حضرت ایوب سوز و عذاب از دست دادن جگرگوشه اش را ندیده باشد اما ملت افغان بیشتر از دو ملیون یا بیشتر عزیزان خویش زیر خاک کرده است.

حضرت ایوب صرف تیر و ابابیل را دیده باشد، ملت افغان از هیبت راکت، مگ، B52، تانک و ما در بم ها زنده بر آمده است.

تهنیت باد بر چنان صبر تو ای ملت افغان.

استوار باش، منزل های نهایت دشوار را پشت سر گذاشته ای و مطمئن باش با یمن اتفاق موقوفه س رفراز ظهور خواهی کرد.

خشم حرامی ات نا پاکستان مورد غضب مولایش قرار گرفته، تدبیر سیاسی ای که رئیس جمهور غن ی در پیش گرفته در خانه خصم آشوب برپا کرده است.

به مجردیکه یخ های پاکستان ذوب شود و ملت پاکستان و همچنان ایران از انجماد مذهبی و سیاسی بیرون آمده راه انسانی و مدنی را در پیش گیرند رفته رفته صلح بر ترور فایق خواهد آمد.

به امید صلح و آرامی در افغانستان عزیز

پایان